

I 1998 holdt regeringen sig vel også til den vurdering, som kom fra Folkeretskontoret, det tror jeg såmænd at den gjorde, det ville være klogt af regeringen at gøre det også på det tidspunkt, men den holdt sig vel også til, at der ud over en vurdering fra Folkeretskontoret var en bred koalition af lande, som rent faktisk var villige til at gå med, og som på den måde også udtrykte, at man ikke var på tynd is, men at man med den krig, der var nødvendig også i Kosovo, faktisk udtrykte folkeretten.

Logikken går helt fløjten, når så hr. Jens Rohde siger, at Folkeretskontoret i dag siger, at der er en endnu stærkere FN-forankring, end der var i 1998. Så er mit spørgsmål til hr. Jens Rohde: Hvis FN-forankringen er endnu stærkere i dag, end den var i 1998, hvorfor i alverden er så den militære koalition så minimal, som den rent faktisk er? Det er da højst besynderligt.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Men ikke desto mindre står der jo i konklusionen fra Folkeretskontoret: »Sammenfattende er det vurderingen, at der i den foreliggende situation med resolution 1441 for så vidt foreligger et klarere og mere opdateret juridisk grundlag for iværksættelse af militære forholdsregler over for Irak med henblik på at fjerne Iraks kapacitet til at opbygge og anvende masseødelæggelsesvåben, end tilfældet var, da den daværende regering i februar 1998 fremlagde beslutningsforslag nr. B 114.«

Det er konklusionen, og den forbeholder jeg mig ret til at henholde mig til. Jeg er ikke jurist. Der er kommet en folkeretlig vurdering af det her, som vi henholder os til, i øvrigt fuldstændig som den tidligere regering gjorde i 1998.

Så vil jeg spørge hr. Per Kaalund og i øvrigt også hr. Jann Sjursen: Hvem var det, der undsagde det folkeretlige grundlag i 1998? Det var Sverige. Sverige undsagde regeringens folkeretlige grundlag også i 1998, nøjagtig som de gør det nu. Gav det anledning til nogen anfægtelser eller nye holdninger i den daværende danske regering? Svaret giver vist sig selv.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg bare sige: Der står ikke noget som helst om, at der skulle træffes en ny beslutning. Der står, og det har vi drøftet, det står i øvrigt også i svar på spørgsmål nr. 30, ordet »consider«, og det er med velberåd hu, at man har brugt det. Det skal altså overvejes, hvad man gør, såfremt ifald Saddam Hussein ikke afvæbner. Men der skulle ikke, som hr.

Keld Albrechtsen insinuerer heroppefra, træffes nogen ny beslutning, før man kunne tale om en FN-forankring.

Kl. 9.50

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal først beklage min overdrivelse med fem lande også i forhold til hr. Frank Jensens påpejning. Jeg er ked af at være kommet til at overdrive. Der kunne jo så blive en længere diskussion om, hvorvidt man kan kalde det en koalition, når fire lande bryder FN-reglerne; et af dem hedder Danmark.

Jeg håber, at hr. Jens Rohde får tid til, når han kommer hjem, at genspille sine egne taler i dag. Det er simpelt hen for pinligt, må jeg sige til hr. Jens Rohde, det er for pinligt. Ingen uden for det her hus tror jo på, at dette er FN-forankret. Lad dog være med det pjat. Alle ved, at Danmark gør noget, der er et brud på FN-reglerne, og så kan man lave nok så mange tyndbenede juridiske øvelser. Dem er der ingen uden for det her hus, der tror på.

Så bare lige til sidst hr. Jens Rohdes svar på spørgsmål nr. 179. Der spurgte vi i Forsvarsudvalget: Betyder det her, at ethvert land kan sige, at fra nu af ønsker vi at gå i krig med Irak? Svaret var: Ja.

Det viser vel med al tydelighed, hvad det er for et morads, man er på vej ud i, nemlig en situation, hvor ethvert land kan påberåbe sig, at det nu vil angribe Irak; hensigten er selvfølgelig at afvæbne Saddam Hussein. Ladeporten er åbnet for Iran og for et hvilket som helst andet land, der måtte have hints på et andet land. Viser det ikke noget om, hvilken fuldstændig uholdbar retlig situation i forhold til folkeretten, man har rodet sig ud i med aktiv dansk deltagelse?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Jens Rohde svarer jo sådan set ikke på det spørgsmål, jeg stiller, så derfor vil jeg prøve en gang til: Vil hr. Jens Rohde bestride, at statsministeren den 29. januar på sit pressemøde i Statsministeriet udtalte: »En forankring i FN betyder drøftelser og beslutninger i Sikkerhedsrådet. Derfor er den politiske realitet, at de fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet skal være enige først.«?

Kan hr. Jens Rohde konstatere, om det er opfyldt, og kan hr. Jens Rohde forklare, hvordan det kan være, at statsministeren udtalte sig så-